

Защо толкова болка?

Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 25 Май 2014 22:31

Един светец казва нещо хубаво за този живот. Представи си, че животът ти е като гоблен. Виждал ли си гоблена от задната страна? Майка ми плетеше и гобленът отзад е пълен с възли, конци, изображението отзад не е хубаво, не изглежда добре и не се вижда. Там всичко е заплетено, но отпред е много хубаво, виждаш пейзажите, фигурите, всичко, което човек плете. И тъй, този светец казва, че Бог плете за живота ни превъзходно изображение, превъзходен гоблен, държи го пред себе си, ние сега сме на земята и виждаме само задната страна, че всичко е в пълен хаос, виждаме само възли, конци, и казваш:

- Какво е това, което правиш с мен?

И Бог ти казва:

- За теб го правя това!

- За мене? Ох! Какво е това, Господи? Виждам възли, стърчат конци, цветове без връзка помежду си! Какво ми приготвяш, Господи? Защо правиш животът такъв? Защо направи така? Защо да се родя и да живея по този начин? Защо трябваше да се родя?! Това пък е друг въпрос, защо да се родя!? Във всеки случай, родих се. Защо направи нещата така в живота ми и сега изпитвам болка?

А Бог се усмихва, защото Той гледа гоблена от предната страна и казва:

- Детето Ми, какво ти приготвям ли?

А ти казваш на Бога:

- Какво се усмихваш? Защо? Играеш си с моята болка? Аз плача, а ти се смееш?

И Той ти казва:

- Не се смея, а се усмихвам. Не ти се подигравам, не те подценявам, но не мога да вляза в твоя дух на разочарование и меланхолия, защото Аз знам какво ти приготвям, приготвям ти нещо хубаво, което не мога да ти покажа сега там, където си, на земята. То е от предната страна на живота, то е на отсрещния бряг, то е другият преход, невидимият преход, който ще направиш в даден момент, ще си тръгнеш от този живот и след това хоп!, Бог ще се обърне и ще ти каже:

- Виж! Остави конците и възлите и погледни хубавата страна, която съм ти приготвил!

И ти ще я видиш нещо превъзходно и ще кажеш:

- Леле! Господи! Какво е това?

- Именно това, за което негодува. Това, на което сега се дивиш и ти харесва, е онзи възел от задната страна, който виждаше докато беше на земята, възелът, където душата ти бе стегната като възел от болка и притеснение, точно там от предната страна беше най-превъзходното, най-светлото, най-изпианото място, шедьовърът. Трябваше обаче да изпиташ болка. Тогава те виждах да плачеш, но не можех да направя нещо,

Защо толкова болка?

Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 25 Май 2014 22:31

защото операцията трябваше да се извърши.

- Леле! Това беше тогава, когато. . . Разбрах, разбрах кога беше този възел! - тогава, когато ходих в болницата на химиотерапии и се връщах смазан, чувствах се зле и ми се виеше свят, не исках да ям, не знаех къде се намирам и се подлудявах. Леле!

- Да, този възел - казва Бог - където изпитваше болка, бе когато прави химиотерапии, тези дни, когато Аз ти приготвях нещо добро и знай, че ни си играя с теб. Вие си играхте с Мене, вие играхте на зарове за Моите дрехи, за дрехите на Моя Син, за хитона при Кръста. Жребий, кой какво ще вземе. Аз не си играя с вас, Аз се отнасям сериозно към вас, както сериозно се отнесох и към Моя Син и Го оставих да бъде разпнат и да изпита болка, защото това беше Моята любов. Така трябваше да се спаси светът, така поисках - от голяма любов - да дойда и умра за вас! И сега зная, че това е единственият път, който ще спаси и теб. Болката и кръстът.

Е, когато изпитваш болка и понасяш кръст, с това ще се спасиш, с това ще се осветиш, с това ще отидеш в рая. . .

Превод от гръцки: Константин Константинов{jcomments off}